

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

(1) ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ		
ΤΜΗΜΑ	ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΥ-33	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Ζ'
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ II		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ <i>σε περίπτωση που οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται σε διακριτά μέρη του μαθήματος π.χ. Διαλέξεις, Εργαστηριακές Ασκήσεις κ.λπ. Αν οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται ενιαία για το σύνολο του μαθήματος αναγράψτε τις εβδομαδιαίες ώρες διδασκαλίας και το σύνολο των πιστωτικών μονάδων</i>	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
<i>Προσθέστε σειρές αν χρειαστεί. Η οργάνωση διδασκαλίας και οι διδακτικές μέθοδοι που χρησιμοποιούνται περιγράφονται αναλυτικά στο (δ).</i>	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ <i>γενικού υποβάθρου, ειδικού υποβάθρου, ειδίκευσης γενικών γνώσεων, ανάπτυξης δεξιοτήτων</i>	Ειδίκευσης γενικών γνώσεων		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΟΧΙ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

(2) ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Περιγράφονται τα μαθησιακά αποτελέσματα του μαθήματος οι συγκεκριμένες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες καταλλήλου επιπέδου που θα αποκτήσουν οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος.

Συμβουλευτείτε το Παράρτημα Α

- Περιγραφή του Επιπέδου των Μαθησιακών Αποτελεσμάτων για κάθε ένα κύκλο σπουδών σύμφωνα με το Πλαίσιο Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης
- Περιγραφικοί Δείκτες Επιπέδων 6, 7 & 8 του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων Διά Βίου Μάθησης και το Παράρτημα Β
- Περιληπτικός Οδηγός συγγραφής Μαθησιακών Αποτελεσμάτων

Με την ολοκλήρωση του μαθήματος, ο/η φοιτητής/τρια θα πρέπει να μπορεί :

- να αναγνωρίζει την πολιτική διάσταση των διαφόρων ειδών του αρχαίου ελληνικού λόγου
- να διακρίνει τις ειδικές συνθήκες που διαμόρφωσαν την ανάγκη επιστράτευσης του γραπτού λόγου ως μέσου διαμόρφωσης ιδεολογίας και πολιτικής
- να αντιπαραβάλει παραδείγματα ανάλογων πρακτικών στη σύγχρονη εποχή
- να ασκεί κριτική στις σχετικές μελέτες
- να διατυπώνει προσωπική άποψη σχετικά με τις πρακτικές διαμόρφωσης πολιτικής, τόσο στην αρχαιότητα όσο και σήμερα.

Γενικές Ικανότητες

Λαμβάνοντας υπόψη τις γενικές ικανότητες που πρέπει να έχει αποκτήσει ο πτυχιούχος (όπως αυτές αναγράφονται στο Παράρτημα Διπλώματος και παρατίθενται ακολούθως) σε ποια / ποιες από αυτές αποσκοπεί το μάθημα:

Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών

Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις

Λήψη αποφάσεων

Αυτόνομη εργασία

Ομαδική εργασία

Εργασία σε διεθνές περιβάλλον

Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον

Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών

Σχεδιασμός και διαχείριση έργων

Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα

Σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον

Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας

και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής

Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

.....

Άλλες...

.....

- Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών
- Αυτόνομη εργασία
- Ομαδική εργασία
- Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών
- Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής
- Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

(3) ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα εστιάζει στον αρχαίο ελληνικό λόγο ως το κατεξοχήν πολιτικό όργανο της οργανωμένης κοινότητας, δηλαδή της πόλεως. Ο τρόπος με τον οποίο ο λόγος εξυπηρέτησε πολιτικούς σκοπούς εξετάζεται μέσα την ανάλυση διαφόρων ειδών της αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας. Η φιλοσοφία, η ιστοριογραφία, αλλά ακόμη και το θέατρο και η προφορική χρήση και εκμετάλλευση παραδοσιακών μύθων, εξετάζονται σε συνάρτηση με την πολιτική τους χροιά. Ερευνάται, δηλαδή, η σχέση τους με το πολιτικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο δημιουργήθηκαν και κλήθηκαν να υπηρετήσουν.

Εξετάζονται θέματα όπως η πρόθεση και οι σκοπιμότητες στην ιστοριογραφία (ήταν αντικειμενικοί ιστοριογράφοι ο Ηρόδοτος και ο Θουκυδίδης;), η καθαρά πολιτική πλευρά της Τραγωδίας (υπάρχει πολιτικός λόγος που η Μήδεια σκοτώνει τα παιδιά της;), η χρήση μυθολογικών μοτίβων για την καλλιέργεια μιας πολιτικής προπαγάνδας (όπως η συνειδητή επιστράτευση της μυθολογίας από τον τύραννο Πεισίστρατο, για να εξασφαλίσει την πολιτική του αποδοχή). Η αντιπαράθεση των αρχαίων χρήσεων του λόγου ως πολιτικού εργαλείου με παραδείγματα δανεισμένα από τις σύγχρονές μας πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις φανερώνει συχνά έναν επαναλαμβανόμενο τρόπο σκέψης - πράγμα καθόλου παράξενο, αφού η σχέση λόγου και κοινωνίας παραμένει πρωτίστως πολιτική.

7. Jacqueline de Romilly, Η νεοτερικότητα του Ευριπίδη, εκδ. Καρδαμίτσα, 1997.

8. G. Murray, Αισχύλος. Ο δημιουργός της Τραγωδίας, εκδ. Καρδαμίτσα, 1989. 9. R. P. Winnington-Ingram, Σοφοκλής, εκδ. Καρδαμίτσα, 1999 .